

**[Holstein.]**

og 20 Mill. Kr.; jeg henviste til alle de Forhold, der gjorde sig gældende, ogsaa med Hensyn til Virkningerne af den Hjælp, som fra dansk Side er ydet hidindtil, og som jo bevirkede, at denne Hjælp er blevet saa ringe og saa illusorisk, som den i stort Omfang er blevet. Og jeg paapegede, antydede, skitserede Veje, som man muligvis vilde kunne gaa; jeg henviste til, at alt, hvad der er laant i Sønderjylland efter Genforeningen, og indtil Kronen kom i Pari, er laant i Inflationskroner, og at man maaske indtil videre kunde gaa den Vej, som særlig erhvervsøkonomisk Støtteforanstaltning overfor Sønderjylland at søge Afdrags- og Rentedifferencen mellem Guld-kroner og Papirkroner for de paagældende Laans, baade Prioritetslaans og private Laans, Vedkommende udjævnet en Aarrække frem.

Der kan tænkes mange Maader at yde Særhjælp til Sønderjylland paa, men det, der er Spørgsmaalet nu, er dette, om dette Tidspunkt, hvor hele den danske Landbrugsstand staar overfor sin erhvervsøkonomiske Ruin, er det Tidspunkt, hvor en saadan Særhjælp — erhvervsøkonomisk Særhjælp er det selvfølgelig, der er Tale om — vil blive mest effektiv. Derom drejer Sagen sig.

En af Venstres Kandidater dernede i Sønderjylland under Valgkampagnen, Gaardejer Hans Petersen, Gramby, udtalte gentagende sin store Betænkelighed ved at yde Særhjælp til Sønderjylland, saa længe det danske Landbrugs Stilling i al Almindelighed er, som den er nu, for saa kunde meget let, som han udtrykte sig, Følgen af en saadan Særhjælp blive et nyt Plump ned i endnu større økonomiske Vanskeligheder. Det kunde let blive til, at ogsaa denne Særhjælp blev ospist, og at Sønderjylland saa maaske nok var paa lige Hammel med det øvrige danske Landbrug, men var paa lige Hammel i erhvervsøkonomisk Forarmelse.

Men hvis det ærede Medlem og det konservative Folkeparti mener, at Øjeblikket nu er inde til en erhvervsøkonomisk Særforanstaltning for den sønderjydske Landbostand og den sønderjydske lille næringsdrivende, saa lad os faa det Forslag frem hurtigst muligt fra konservativ Side. Saa skal vi nok forhandle om det, og hvis der er Sundhed og Fornuft i det, vil der ogsaa fra alle Sider her i Salen, det nærer jeg ingen Tvivl om, og i hvert Tilfælde fra Partiet Venstres Side, blive vist Forstaaelse og Imødekommenhed.

Men det ærede Medlem Hr. A. Svensson skal ikke tro, at han nu, efter blot at have holdt denne Tale og krævet en Kommission nedsat, er den eneste, som virkelig samvittighedsfuldt og forstaaende varetager den sønderjydske Landbostands og de sønderjydske erhvervsdrivendes Interesser. Prøvestenen for, om denne Jomfrutale var mere end Taktik og en meget klumpet Partitaktik, er netop, om de Konservative nedsætter et rask arbejdende Udvalg med det ærede Medlem Hr. A. Svensson i Spidsen, som derefter fremsætter Lovforslag om Særforanstaltninger af erhvervsøkonomisk Karakter for Sønderjylland. Men sker det ikke, saa vil jeg tillade mig at stemple det ærede Medlems Jomfrutale som det, den er. (*Tilraab*: Hvad er det?). En daarlig partitaktisk Manøvre, en daarlig og ringe partitaktisk Manøvre, som er let at gennemskue for enhver, der kan se og vil se.

Jeg vender tilbage til det, der er det centrale, nemlig det samlede danske Landbrugs erhvervsøkonomiske Situation, og jeg vil ikke paa det sønderjydske Landbrugs Vegne alene, men paa det samlede Landbrugs Vegne rette det Spørgsmaal til den højtærede Regering og til den højtærede Statsminister, om det er Meningen at fortsætte samme Politik i Forhold til Landbruget, som den højtærede Regering hidtil saa konsekvent og saa hensynsløst har fulgt. Det er jo muligt, at den højtærede Statsminister har det i sin Magt at behandle den danske Bondestand som Kulakker, det er muligt, at en saadan Politik er et Led i den Planøkonomi, som han koketterer saa iøjnefaldende med, det er muligt, han kan gennemføre den, men jeg tror ikke, han kan gennemføre den, uden at det faar Virkning ikke blot for Landbruget, men ogsaa for de Interesser, den højtærede Statsminister, der ikke alene er Statsminister for det hele Land, men ogsaa er Fagforeningsminister og Arbejderminister, er sat til at varetage. Thi det Erhverv, som under normale Forhold indbringer  $\frac{4}{5}$  af Landets Indtægt fra Udlandet, kan man ikke knægte og tilsidesætte som et Kulak-Element i Befolkningen, der til betyder det alt for meget i den samlede danske Erhvervsøkonomi.

Men hvilke Veje — det er det andet Spørgsmaal — agter det konservative Parti, som forstaaer Situationens Alvor, at anbefale den højtærede Regering at betræde for at hindre, at denne Kalamitet indtræffer. Det Spørgsmaal vil jeg gerne bede det ærede Medlem Hr. Christmas Møller besvare klart: Hvorledes vil han med Bibeholdelse af en høj og hæderlig Krone,